

studije. Ko je prišel domov na razvedrilo, je šel z nekaterimi tov. smučarji na domače zasnežene planine. Pri tem se je prehladil; legel je na bolniško posteljo, s katere ni več vstal. Po 14-dnevnem trpljenju je mirno v Gospodu zaspal. Pokojni je bil do 1. decembra t. l. predsednik

tuk. prosvetnega društva. Z njegovo prerano smrtjo je nastala vrzel v vrsti zavežne katoliške mladine. Pogreb je bil nadvse veličasten. Udeležba je pokazala, kako je bil rajni priljubljen. Dragi Božo, počivaj v miru! Žalujočim iskreno sožalje!

Ljutomer. Glasom razglašala načelstva Sadjarškega in vrtnarskega društva za dravsko banovino v Ljubljani se vrši v nedeljo dne 5. aprila, ob 9. uri dopoldne v meščanski šoli v Ljutomeru zborovanje vsega članstva SVD, kakor tudi vseh prijateljev sadjarstva v srezu Ljutomerskem. Na to zborovanje se vabijo tedaj ne le sadjarji in prijatelji iz področij že obstoječih sadjarskih podružnic, marveč tudi kmečki posestniki, ki še niso člani SVD, osobito iz obmejnih krajev sreza in sploh vsi, ki se pečajo s pridelovanjem in prodajo sadja, ali pa sadje zavživajo. Na dnevnem redu zborovanja so vprašanja, ki bodo zanimala slehernega kmetovalca in človekoljuba. — Odbor podružnice SVD v Ljutomeru.

Razkrižje pri Ljutomeru. Nabiramo prispevke za nove zvonove; stare so nam namreč med vojno odpeljali. Upamo, da bodo že za veliko noč zapeli veselo alelujo. Velike zasluge pri tem važnem delu ima naš g. ravnatelj pa tudi naš vrli prijatelj Makovec Filip, ki je sam kupil mali zvon. Najlepša hvala dobrotniku, ki je naši cerkvi že oskrbel prekrasen baldahin in bandero. Kum malemu zvonu bo že imenovani Makovec Filip, velikemu pa Kutnjak Pavel, katerega zasluga je, da imamo danes na Razkrižju duhovnike. Lepo bo takrat pri nas, ko homo šil na Gibino nasproti zvonovom, kjer nas bodo čakali že od velike sobote in ko jih bomo spremljali na Razkrižje, kjer bodo zapeli veselo pesem »Aleluja«. Mi pa hočemo to veselje deliti z vami in vas vabimo da pridete ta dan na Razkrižje.

Smartno pri Velenju. Najstarejši naš faran Blaž Zabukovnik, po domače Basist, je legel k večnemu počitku. Bog mu je dal učkati 93 let. Bil je mož korenjak za svoja leta. Ni mu bilo

življenje postlano z rožami, a bil je vedno globoko veren in v vseh težavah se je zaupal Bogu. Bil je eden izmed tistih redkih, še danes živelih, ki jih je birmal škof Slomšek. V petek smo ga spremili na zadnji poti. Pred nekaj dnevi smo stali ob grobu njegovega soseda Topolšek Franca, ki je tudi učakal visoko starost. — V bolnici v Slovenjgradcu je smrt presekala nit življenja naši faranki Polenik Pavlini iz Pake, materi treh malih otrok.

KRONICNO ZAGATENJE IN NJEGOVE SLABE POSLEDICE, POSEBNO MOTNJE PREBAVIL,

se lahko odpravijo z davno preskušanim domačim sredstvom za čiščenje, z naravno

FRANZ-JOSEFOVO

grenčico, ki se tudi po daljši uporabi odlično izkaže. Oni, ki so bolni na želodcu in črevesju, a pijejo

FRANZ-JOSEFOVO

vodo, so zelo zadovoljni z okusom, kakor tudi z njenim učinkom.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Velika Pirešica. Ceste v naši občini bodo že kmalu svetovno znane. Cesta Socka—št. Iij, ki pelje po naši občini, je v takem stanju, da ni že več za nobeden promet sposobna. Ta cesta je bila preje okrajna, toda morala jo je l. 1932 prevzeti občina v svojo oskrbo. Občani apeliramo na sreski cestni odbor in na občino, da to cesto temeljito popravita. Pa tudi na druge občinske ceste I. in II. reda se naj ozira, da bodo prišle v boljše stanje. Res je za občinski odbor težak problem, popravljati vsako leto 42 km občinskih cest s par tisoči dinarjev. Ostale ceste III. reda pa se mora popravilo vršiti itak s kulukom.

Sladka gora. V tukajšnji kaplaniji se vrši od 13. marca dalje gospodinjski tečaj. Voditeljica je gospa Mar. Berce, pomočnica gospa Ivanka

Gorjanc. Z velikim veseljem in zanimanjem se ga udeležuje 17 deklet. Za naš kraj je bil ta tečaj silno potreben in upamo, da bo prinesel veliko koristi, čeprav se je začel na petek dne 13. in je bilo prvi dan le 13 deklet. — Cesto od Lemberga na Sladko goro so vendar začeli temeljito popravljati. Da bi le bilo toliko kredita, da jo speljejo skoz do cerkve!

Marija Gradec pri Laškem. Občinski odbor je imel v nedeljo dne 15. marca svojo proračunsko sejo za proračunsko leto 1936-37. Davčna podlaga v naši občini znaša 91.091 Din. Izdatki so predvideni na 140.362 Din in ravno toliko tudi dohodki. V proračunu je za šolstvo 52.995 Din, za reveže 23.629 Din, za ceste 8000 Din. Doklada na davke bo znašala 123%. Ker pa je upati, da bo del šolskih bremen prevzela banovina, se bodo potem doklade znižale. Za leto 1935-36 smo plačevali 112% doklado. Da se je letos doklada povišala, je vzrok v tem, ker se je znižala davčna podlaga. V zadnjem času se je popravilo v naši občini precej občinskih potov in cest. Kmetje so vozili večinoma brezplačno, a za brezposelne delavce nam je precej prispevala banovina, deloma že lansko leto, deloma pa sedaj. Cene goveji živini so se precej popravile in kmet gleda z večjim upanjem v bodočnost. Želimo samo, da bi se te cene vzdržale, to pa ne bo drugače, če bi se dosegel večji izvoz iz države.

Šmarje pri Jelšah. Sadjarji in zlasti mladina šmarskega sreza, v nedeljo dne 29. marca bo zopet nekaj za vas! Vršilo se bo zborovanje vseh sadjarjev šmarskega sreza, in sicer zjutraj ob 9. uri v osnovni šoli. Slišali boste marsikaj, kar bo vsem v korist. Ostale podružnice naj pošljejo svoje zastopnike in naj gledajo na to, da se tudi člani podružnic zborovanja prav sigurno udeležijo. Posebne pozivnice so prejele vse občine šmarskega sreza, da pošljejo svoje zastopnike, kateri bi tudi prevzeli nalogo, da ustanovijo sadjarsko podružnico tam, kjer je še nimajo. Pozivnice pa bodo prejeli tudi vsi člani šmarske podružnice, za katere je zborovanje obvezno.

Sladkagora. Novov ustanovljeno prosvetno društvo na Sladki gori ima svoj ustanovni občni zbor na tiho nedeljo dne 29. marca, popoldne po večernicah v kaplaniji.

negušu grozila nevarnost, da zgubi zadnjo bitko, namerava po vzgledu nekaterih svojih velikih prednikov ostati na bojišču in umreti rajši junaške smrti, nego se predati Italijanom na milost in nemilost.

Abesinski poglavarji, ki so se predali po zadnjih zmagah Italijanom. Iz Rima poročajo, da so se predali na severnem bojišču zadnji preostanki poraženih armad rasov Kase in Sejuma. Med ujetnik je tudi dedžas Amare, ki je izjavil, da bi bilo sedaj odveč nadaljevati vojno proti Italiji. Ras Kasa je zelo potrta, ker se je zavedel poraza. Vojskovodja je sam v zadnjem hipu ušel Ita-

da se spravi in izgine tja, kamor ne seže nobena voda in noben dih domačega kraja.

Dva tedna so ljudje v Podkrajju govorili skoraj samo o Tevžu, o njegovem razmerju z Zvonikovo Marto in da je ne mara več, o njegovi brezsrčnosti in lakomnosti. Tevž o tem ni ničesar izvedel, kajti z nikomer ni govoril in nikamor ni šel kakor s stanovanja na delo in v cerkev.

Tako se je tudi zgodilo, da Marte ni nikoli srečal. V cerkvi je šla večkrat mimo njega, pa ga ni pogledala, da, večkrat se mu je zdelo, da se je namenoma obrnila v drugo stran. Toda tega si zdaj ni smel k srcu gnati; vse misli je moral obrniti nato, da bi se čimprej izkopal iz neznosne stiske.

Ko je videl, da dela Hiršler pri lesni kupčiji ogromne dobičke, je začel misliti, da bi se sam lotil trgovine z lesom. Ko bi bil le denarja imel! S temi borimi dinarji, ki jih je zaslužil in napol za živž porabil, se ni mogel ničesar lotiti. Res da je imel na Blazinovem vknjiženih okoli dvajset tisoč; toda teh se ni hotel dotakniti, temveč jih je hranil, da bi mu bili pri roki, če bi bil brez dela ali bolan. Sicer pa jih je bilo itak zelo težko iztirjati; Blazinovkina hudega pogleda ga je bilo skoraj strah. Toda bodi kakor že: ako bi se mu ustavila kaka primerna kmetija, bi moral izterjati dolg zlepega ali zgrdega.

Odslej je delal, rekel bi, noč in dan; na vsak

način si je hotel do vigredi prihraniti toliko, da bi mogel sam začeti.

Pri tem je na vse drugo pozabil. Na velikonočno nedeljo pa je nekaj opazil, kar mu je težko leglo na srce. Marta je zopet šla ponosno mimo njega in tudi njegove zlate verižice ni več imela. Ali mu je hotela naznaniti, da ga ne mara več? Potem je bilo vse njegovo garanje in računanje brez smisla. Tako ga je vznemirilo, da si ni mogel drugače pomagati, kakor poiskati priložnost in z dekletom govoriti.

Na Belo nedeljo je zasledil Marto, da je šla h Kotniku, samotnemu kmetu v Kotu; Kotnica je bila namreč bolna. Ko se je prepričal, da ga nihče ne vidi, je šel za njo in jo počakal v gozdu. Več ko tri ure je minulo, preden se je vrnila. Tedaj je stopil pred njo in jo prijazno pozdravil. Sprva se je prestrašila, potem mu je hladno odzdravila in odšla mimo njega. Dva, tri koraka je napravila, nato pa je le obstala in se obrnila k njemu, ne da bi kaj rekla.

»Marta, ali si jezna name?« je vprašal v zadregi.

»Jezna? Ne. Po volji mi ni, veš,« je dejala kratko.

»Gotovo te še boli tista pustna; toda jaz nisem kriv.«

»Pač! Ti si kriv.«

»Jaz? Kako? Zakaj?«

Nekaj o razširjevalcih brezverskih knjig.

Piše kmečka žena iz Dravske doline.

Pogosto se vozijo po deželi gospodje z avtom, prodajajo sv. pismo in protiverške knjige ter oznanjujejo neko novo vero. Preprosto ljudstvo jih kaj rado poslušajo. Nekaterih se, kolikor se da iz njihovega vedenja sklepati, tudi to prime, kar ti pridigarji pravijo. Prav zato hočem, čeprav sem preprosta kmečka žena, ovreči njihove trditve, da ljudstvo vidi vso neumnost, ki jo razširjajo takšni ljudje:

1. Pravijo, da je naša vera malikovanje, ker častimo lesene podobe, kipe in slike. Vsak kristjan dobro ve, da mi molimo Boga, ki ga slika ali podoba predstavlja, svetnike pa častimo kot božje prijatelje in naše priprošnjike. Saj je vsakemu otroku podoba matere ljuba in draga.

2. Trdijo, da mi katoličani živimo v temi in zmoti. Ko sem z njimi govorila, sem jih s svojimi vprašanji spravila v veliko zadrego ter jim tako dokazala, da je njihova prosvetljenost v resnici jako, jako majhna.

3. Trdijo: ako bote po novi veri živeli, ne bo niti telo umrlo. Ta je pa res lepa! Dozdaj je še vsak človek umrl, tudi Matuzala, ki je dosegel starost 909 let. Čez 100 let za temi ljudmi ne bo ne šila, ne kopita in ne dret.

4. Trdijo, da sv. Marija ni v nebesih, ampak počiva v zemlji. Že od nekdanj je bila vera Kristusove cerkve, da je Marija kot božja Mati v nebesih ne samo z dušo, marveč tudi s telesom. Tako je postala izmed vseh ljudi najpodobnejša svojemu božjemu, od smrti vstalemu Sinu. Njeno sveto telo ni smelo trohneti v zemlji in razpasti, da bi šele vstalo ob vstajenju ljudi. Marija v nebesih živi in za nas prosi.

5. Trdijo, da sv. nismo baje prepoveduje javno molitev; da je farizejsko javno moliti; kdor moli, se mora skriti. Meni pa

»Zaradi lakomnosti svoje, zaradi skopuštva svojega.«

»Marta, saj sem ti vendar že povedal in priseči ti morem, da nisem lakomen.«

»Kar vsakdo vidi in z rokami otiplje, tega vendar ne boš utajil. Kar obleko ti je treba pogledati, pa človek vse vidi. Najrevnejši ofer ne hodi na praznik s takim starim klobukom in tako bukovo obleko v cerkev kakor ti, bogati Dvornik.«

»Ali ti je moja obleka prerevna?« jo je užaljeno vprašal.

»Obleka mi je prav, ampak vse tvoje stiskanje in garanje in vse tvoje vedenje mi ni po volji. Komur je količkaj zate, tega mora biti sram — res sram.«

Kri mu je udarila v lica. Torej sramuje se ga? Sramuje se ga! ... Toda: ali ji more zameriti? Saj ni čuda, če ga tako sodi, ko je vendar videz ves tak, da je lakomen in skop. Njega samega je sram, če mu ljudje očita, da je stiskač. Kako mora biti šele njo, ki toliko da na čast in dobro ime, zdaj, ko so odkrili njuno razmerje! Pri tisti pustni hudobiji so njo še bolj osramotili kakor njega. Ali ji sme zameriti?

O, saj ne ve, saj ne slutí, v kakšni strašni stiski je. Pa se ji ne sme spovedati, ne sme, ne sme ji razkriti očetovega greha, ne sme ji razodeti, da je berač. Ko bi le sam, sam trpel! Toda Marta trpi

Nalezljiv katar v nožnici

in kužno oteletenje krav kvarijo dobavo mleka. Kot preprečno sredstvo Bissulin! Dobi se samo na odredbo živinozdravnika. Najmanjši tovarniški zavitek 25 vezil. Trajno drži, brez duha, nerazdražljiv. Izdelovatelj: H. Trommsdorff, Chem. Fabrik Aachen. Zastopnik »Lykose«, Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ulica 8.

se zdi, da tisti, ki ramo skrivaj moli, se molitve in vere sramuje. Ti ljudje pa najbrž tudi skrivaj ne molijo. Če bi molili, bi drugače govorili in drugače živeli.

Ko sem tem gospodom dala nekatera vprašanja o verskih zadevah in resnicah, mi niso mogli dati odgovora. Eden je rekel: »Jutri pridem, ali pa čez nekaj časa, da Vam odgovorim.« Pa ni več prišel. Večkrat sem jih videla, kako so se peljali mimo naše hiše, ustavili pa se niso pri nas nikdar. Zato pa opominjam naše slovensko ljudstvo: Ne verujte tem plitvim glavam in gibčnim jezikom! To so plačani ljudje, da bi Vas dobili v zanjke in oslepili za Vašo vero. Pouka iščite v naši cerkvi, v dobrih knjigah in v krščanskih časnikih. Tolažbo in pomoč pa najdete pri Njem, ki biva kot Bog-človek na naših oltarjih ter nas vabi: »Pridite k meni vi vsi!«

Peter Rešetar rešetari.

Lazica v Mariboru. Iz Beograda je prišel v Maribor Lazica. Predaval je. JNSarji so ga poslušali, ker so mislili, da bo potegnil z njimi proti JRZ, govoril pa je le o hrvatskem vprašanju. Jaz tudi tega ne verujem. Prišel je samo, da kot sotrpin potolaži potrte JNSarje. JNSarji so ga zato tako prisrčno sprejeli, ker so nekoč, kolikor se pač še tega spominjajo, slišali, da je Lazar od mrtvih vstal. Morda bi s tem imenom bilo združeno tudi njihovo vstajenje!

Srbujte, hrvatujte, slovenujte! Tako je zaklical senator Djordjevič pri proračunski razpravi

v senatu onim, ki nočejo več biti niti Slovenci, niti Hrvati, niti Srbi.

Zavihlimo rokave! Dr. Kramer & Co. so se pritoževali v senatu, da se v Sloveniji godijo nasilja. To je res. Cela vrsta ljudi je še, ki so veliko trpeli pod režimom JNS in katerim se kričica še ni popravila. Tega nasilja mora biti konec, zavihlimo rokave in odstranimo vse sledove bivšega režima. Zakaj se ne bi ustreglo g. Kramerju, če tudi je političen nasprotnik?

Jeftičevo postno premišljevanje. Oni, ki so z menoj, niso z menoj. Oni, ki so proti meni, so nad menoj, oni, ki so bili za menoj, jih ni nikjer! Najhujše na svetu je samota.

Mesto Locarno je izpraznjeno. Ker je Nemčija raztrgala Locarno na dva dela, so se moral vsi prebivalci hitro izseliti.

Zbližanje Nemške in Francoske. Svet je res čuden. Stalno je zahteval, da se morata Nemčija in Francija zblížati. In sedaj, ko je Nemčija korakala kakih 30 km proti Franciji, pa se isti svet razburja!

Zopet nova tuja beseda v svetovni politiki. Komaj sem se naučil, kaj so sankcije, že se moram učiti nove tuje besede: simbolično izpraznenje. Francija zahteva, da morajo Nemci izprazniti porensko ozemlje. Anglija predlaga, da naj Nemci to napravijo simbolično. Ker še dosedaj tega niso storili, ne morem še povedati, kaj je to. Zdi se mi pa, da je takole: Francija pravi, da so Nemci prišli in zato naj odidejo. Anglija pa pravi: Najpreje naj odidejo, potem pa lahko zopet pridejo.

Novi orožni listi za samokrese. Ker je v Jugoslaviji postal samokres ~~praktično~~ orodje, so vsi orožni listi za samokrese postali neveljavni in je treba nabaviti nove. Novi orožni list dobi samo tisti, ki dokaže, da ne zna streljati.

Dve kovnici d. d. v Beogradu. Kar je dr. Ko-rošec notranji minister, imajo v Beogradu veliko smolo. Policija je odkrila kar dve falškovnici, ki sta sicer nosili pravo državno ime. Ena je kovala falšdenar poleg pravega denarja, druga pa je kovala falšpolitiko poleg prave politike. Eno je vodil Boško, drugo je vodil Boškovič. Ni čuda, da so tako ljuti na Slovence!

Širite „Slov. gospodarja“!

še huje kakor on. Kako dolgo se bo vse še vleкло? Odgovora ne ve. Oprati sramote čisto pač nikoli več ne bo mogel. Ali naj tudi Marto za vse življenje omadežuje? Ne, tega ne sme. Nič več je ne sme siliti.

Trenotek je preudarjal, potem je z muko stisnil iz sebe:

»Marta, veš kaj? Ako hočeš, lahko razdereš. Nič ti ne bom zameril. Potem te vsaj sram ne bo moralo biti zaradi mene.«

Prebledela je in vztrepetala. Šele čez nekaj časa je izbruhnilo iz nje:

»Tako torej! Zdaj si pokazal, kodi ga je. Davno že sem si mislila, da ti je žal besede in da bi se me rad otresel.«

»Narobe si me razumela, Marta,« je dejal žalostno; »jaz se svoje besede še nikoli nisem kesal in je tudi nikoli ne bom prelomil. Toda ti jo lahko vzameš nazaj.«

»Saj to je isto.«

»Ne, to ni isto. Jaz se bom besede držal na večne čase in ne bom nikoli katere druge vzel. Toda ti zaradi mene lahko prosto in svobodno izbiraš.«

»Da, da, da, že vem. Ti se sploh ne boš ženil. Ti druge ljubezni nimaš kakor denar.«

(Dalje sledi.)

lijanom. Italijanom sta se predala tudi dedžas mač Allu Tesfal in poglavar amharskega plemena Berte Agos.

Najdeš v kakem kraju ob nedeljah vse polno krčme, ne glasi se, ampak prekrizaj in mimo pojdi.

Ne pravi, kar znaš, ampak pokaži!

Le spoznati si prizadevaj našo besedo čedno olikano, in ljublj jo boš, kakor svoje očesce! Kratki in kreпки so slovenski pregovori in pristovice, zlahkim jagodam v kiti govora podobne.

OGLASI

v „Slov. gospodarju“ imajo najboljši uspeh!